

پنجشنبه ۱۹ تیر ۱۴۰۴ • ۱۶ صفحه • ۲۰ هزار تومان • سال چهارم • شماره ۸۲۹
www.hammihaonline.ir

شکاف امنیتی بزرگ

روایت **شیخ نعیم قاسم** دبیرکل حزب الله لبنان
از ایجاد فعالیت اطلاعاتی اسرائیل

تفاوت ترامپ با اسلافش

یادداشتی از **جولین ای زلیزر** ستون نویس فارن پالیسی
درباره اختیارات رؤسای جمهور آمریکا

آهسته و پیوسته

درباره کتاب «ما ایرانیان» **مقصود فراستخواه**
و مسیری که برای توسعه ایران پیشنهاد می دهد

مصائب بی پولی

گزارش میدانی از سرگردانی مردم بین بانک ها و مصوبات بی نتیجه بانک مرکزی

تنهایی کشور و محافل تندرو

احمد زیدآبادی

نویسنده و مشاور هم میهن

سفارت چین در اسرائیل با صدور بیانیهای گزارش مربوط به انتقال تجهیزات تولید موشک یا سامانه های پدافند هوایی به ایران را تکذیب کرد. سفارت چین در بیانیه خود تأکید کرده است که پکن «مطابق اصول و قواعد خود، هرگز به کشورهای درگیر جنگ تسلیحات صادر نمی کند و همچنین بر صادرات محصولات دارای مصرف دوگانه، به شدت نظارت دارد. چین به عنوان عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد، درباره صادرات کالاهای مرتبط با بخش نظامی، رویکردی محتاطانه و مسئولانه اتخاذ می کند.» از همان ابتدای انتشار این خبر در سایت «میدل ایست آی»، کمالا روشن بود که ماجرا کذب است زیرا از یک طرف، منبع نشر خبر، مطمئن به نظر نمی رسید و از طرف دیگر، با سیاست مرسوم چین سازگاری نداشت. سیاست چین در برابر جنگ اسرائیل و ایران، همان چیزی است که در بیانیه سفارت آن کشور در تل آویو بر آن تأکید شده است. با این حال، رسانه های مستقل داخلی جرأت تشکیک در صحت این خبر را نداشتند چرا که بلافاصله با اتهام «بازی در زمین آمریکا و اسرائیل» از سوی محافل تندرو روبه رو می شدند! محافل تندرو، فضای رسانه ای کشور را از چند دهه پیش تاکنون جولانگاه خبرهای جعلی، نادرست و نادقیق خود کرده اند و اگر کسی صحت و دقت آن خبرها را مورد تردید و تشکیک قرار دهد بلافاصله با انگ «حمایت از دشمن» مورد تهاجم قرار می گیرد! به همین دلیل وقتی دفتر مرحوم سید ابراهیم رئیسی بعد از انتخاب او به ریاست جمهوری از من خواست که اگر برای بهبود اداره کشور توصیه ای به او دارم، آن را به صورت مکتوب به دفترش ارسال کنم، در همان ابتدای نامه ام نوشتم: «پیش از پرداختن به این مشکلات و راه حل آنها، اما یک اقدام برای شما بی نهایت عاجل و از نان شب واجب تر است. من نمی دانم رئیس جمهور در ایران از چه کاتال ها و با چه نوع نظاماتی از اخبار داخلی و منطقه ای و خارجی اطلاع پیدا می کند، اما این را می دانم که این نظام اطلاع رسانی در سطوح مختلف تصمیم گیری کشور سخت معیوب است و خبرهای ضعیف و ناموثق به عنوان اخبار دقیق و صحیح به بالا راه پیدا می کند و منشأ اظهار نظر و احیاناً تصمیم گیری نادرست می شود. روزانه میلیون ها خبر در رسانه های جهان تولید می شود که مانند اخبار رسیده از پیشبینیان، صحت و سقم یکسانی ندارند و اگر تیمی حرفه ای و با تجربه و امانتدار و صادق و بی طرف برای دروازه بانی این خبرها در اختیار نباشد، خبرهای کذب به راحتی به مسئولان منتقل می شود و زمینه تحلیل اشتباه و تصمیم غلط را فراهم می کند. برای مثال، رسانه های کشور خودمان سرشار از این نوع خبرهای بی اعتبار است که اعتماد به آنها موجب پاشیدن خاکستر به چشمان خود می شود. از این رو، ضروری ترین کار برای شما اصلاح و سامان دادن به دستگاه اطلاع رسانی ریاست جمهوری است. بدون این، هیچ امر دیگری قابل اصلاح نیست»، نمی دانم آیا مرحوم رئیسی یا اعضای دفترش حتی ذهن شان را معطوف به این توصیه کردند یا خیر، اما در مقام عمل این پیشنهاد نیز به سرنوشت دیگر پیشنهادهای ارسالی دچار شد! هدف از این نوشتار گله گذاری از گذشته نیست. ← ۴

بررسی مواضع اعلامی وزارت دفاع چین و سفارت پکن در تل آویو

جنگنده های چینی در راه ایسران؟

گزارش
نظامی
۲۰۳

حبس دشوار در حاشیه تهران

گزارش میدانی از محوطه بیرونی زندان تهران بزرگ و قرچک ورامین
و گفت وگو با زندانیان منتقل شده از زندان اوین و خانواده های آنها

سرمقاله

نفوذی های تحلیلی

یک روزنامه تندر و که خود را متولی مبارزه با اسرائیل می داند، اخیراً همراه با سایر تندرها جهت گیری خود را بر تضعیف نقطه قوت ایران در جنگ تحمیلی اخیر متمرکز کرده و نوشته است که: «دشمن اگر در ساعات بامداد روز ۲۳ خرداد جسارت حمله پیدا کرد، این جسارت نه از سر اعتماد به قدرت خود، بلکه ناشی از ادراک ضعف از داخل کشور مان به واسطه مواضع افراد و جریانات غربگرا بود.» واقعیت ماجرا چیست؟ آنچه که بر خلاف انتظارات دشمن قدرت واقعی ایران بود، نوعی همبستگی ملی بود که اتفاقاً در رفتارهای رسمی پس از جنگ و تمرکز بر خواندن و پخش سرودهای مربوط به ایران نیز بازتاب جدی داشت. بنابراین، اگر اسرائیل یا ایالات متحده آمریکا بخواهند دوباره تجاوز کنند، باید این نقطه قوت تضعیف و نابود شود. سیاست های تندرها در حمله به این عامل قدرت، همسو با خط تبلیغی اسرائیل است و در جهت شعبه شعبه کردن مردم؛ مردمی که برای مدتی احساس همدلی و همبستگی کردند و امیدوار هستند که این مسئله در سیاست های رسمی نیز تداوم یابد. آنان که واقعیت را به روایت تقلیل می دهند، هیچ گاه نمی توانند درکی از واقعیت پیدا کنند. مهم تر اینکه اساساً چیزی جز روایت خود را حقیقت و واقعیت نمی دانند. حقیقت نزد آنان بوج و مهمل است. یک لحظه هم فکر نمی کنند که اگر اسرائیل روی روایت دیگران حساب می کرد؛ چرا روایت آنان را نپذیرفتند که بر اساس روایت مزبور هر کس که کوچکترین نظر بدی به کشور می کرد، فوری نابود می شد؟ فرض کنید که منتقدین هم مثل شما بنویسند که ما قدرتمندیم و چین و جهان می کنیم. در این صورت آیا دشمن حرف آنان را باور می کرد؟ اگر باور می کرد، پس چرا ادعاهای شما را نمی پذیرد؟ به علاوه، شما بارها گفتید که جرأت اقدام ندارند؛ پس چرا آغازگر جنگ متجاوزانه شدند؟ آیا الان تضمین می دهید که دوباره جنگ نشود؟ یا همچنان در پی استقلال از جنگ هستید؟ اگر از جنگ استقبال می کنید، پس چرا با ناراحتی مواضع منتقدین را عامل حمله اسرائیل می دانید؟ اصولاً با خودتان چند چند هستید؟ به علاوه، متجاوزان این همه جاسوس و عامل عملیاتی دارند، چه نیازی به خواندن مطالبی دارند که مخاطبانش نه چندان زیاد است؟ مگر روزی که به حزب الله لبنان حمله کردند، کسی گفته بود که آنان ضعیف هستند؟ متأسفانه هنوز چند روز از پایان جنگ و آتش بس غیررسمی نگذشته است که تندرها دوباره عزم خود را برای ایجاد اختلاف میان حکومت و ملت جزم کرده اند. هر پیشنهاد و درخواست متعارفی را که به تقویت صفوف مردم منجر شود، مردود می دانند و محکوم می کنند و مهم ترین مولفه قدرت ایران در برابر بیگانه را تضعیف می کنند و این، دقیقاً خط اسرائیل است. جالب اینکه از اسرائیل درخواست ترور مسئولان و حتی رئیس جمهور را دارند. تمام تلاش خود را علیه گفت وگو و پزشکیان با تاخر کارلسون بسیج کردند، هر چه خواستند گفتند همچنان که مقامات اسرائیلی هم دقیقاً همین خط را پیگیری بودند. یا علیه نخبگان و اقتصاددانان می نویسند و لجن پراکنی می کنند. و حتی یک گزاره مودبانه و منطقی نیز ندارند. آنان ظاهراً متوجه شده اند که برای عبور از این وضعیت راهی نیست جز اینکه اصلاحاتی رخ دهد و چه بسا ساختار سیاسی هم به این نتیجه مبارک رسیده باشد و برخی شواهد هم موید آن است. اصلاحات سیاسی در این مرحله، دیگر یک خواست عادی نیست یک ضرورت انکارناپذیر و عاجل است. به همین دلیل، تندرها عزم خود را جزم کرده اند که مانع بهبود وضع کشور شوند. تصور می کنیم که باید توجه اصلی ما معطوف به تحرکات متجاوزان باشد و از هر گونه تلاش برای رفع تنش و کاستن از خطر جنگ حمایت کنیم. ← ۱۵